

La biografia de J. Misser, a Tortosa

El dimecres 30 de juny presentem a Tortosa (19 h, Biblioteca Marcel·lí Domínguez) la biografia *Joan Misser i Vallès. Un combat per la justícia i la pau*, que amb motiu del centenari del seu naixement ha escrit el seu fill Francesc (Barcelona, 1956), que ha publicat Voliana Edicions, (info@voliana.cat), d'Argenton, que fundà i dirigeix Jordi Solé i Camardons, i que he tingut l'honor de prologar.

En l'edició del passat 26 de març del Setmanari L'Ebre, vaig donar compte d'aquest llibre i de la personalitat de Joan Misser, que va néixer el 1921 a Arenys de Mar i morí, el 2015, al poble de Baillleu, al nord de França, país on s'exilià, des de Barcelona, amb la família, el 1959, perquè simplement, a causa de les seves activitats contra el règim de Franco, la policia, com aquell qui diu, li tre-

pitjava els talons.

La publicació d'aquest treball biogràfic ens acosta als avatars d'una generació que tenia gairebé vint anys en acabar la nostra Guerra Civil i que, en el seu cas, a diferència de molts altres que es van cobrar els serveis a la clandestinitat accedint a importants càrrecs polítics, va continuar treballant socialment, des de la base popular, per a fer possible, en cada moment històric, el que llavors s'anomenava l'emancipació de la classe treballadora.

Estem parlant, per tant, d'un cicle històric de vuitanta anys, on tantes coses han passat, on tants canvis de camisa s'han vist i on tants ideals i bones intencions s'han difuminat. Misser -que havia viscut de jove la Guerra en un ambient familiar de fortes conviccions cristianes, on s'acollien els perseguits per tenir aquesta fe-, aviat va veure que el

món que se li obria, durant els anys quaranta, era la continuació de les tensions entre les dues grans ideologies totalitàries del segle XX: el feixisme i el comunisme, i l'aparició renovada d'un tercer actor, vencedor del conflicte mundial, la democràcia capitalista, que no trigaria a mostrar la seva cara més perversa sota els falsos revestiments, justament, de "democràcia" i "progrés material", que no van fer altra cosa -sobretot al sud del planeta- que incrementar la injustícia social, l'empoïment econòmic i la devastació ecològica, amb guerres de tota mena per expandir arreu del món el seu sistema de domini.

El seu compromís cristià, arrelat en l'Evangeli de Jesús, va portar-lo a no formar part d'aquestes grans estructures de domini capitalista ni a aquelles altres que s'hi oposaven, sobretot les dominades pels partits co-

munistes, per considerar que també eren estructures fortament centralitzades, controlades per una jerarquia dogmàtica, que deixava al marge la responsabilitat i el protagonisme de les bases socials.

Així, va optar per la llibertat de pensament i d'acció, no s'integrà mai a cap partit i, en canvi, sí als moviments catòlics i obreristes que sorgien a Europa, com Pax Christi, el Moviment Ecumènic i, entre nosaltres, la Germandat Obrera d'Acció Catòlica, que fundà el 1946 el meu compatriota vilanoví Guillem Rovira, que tanta influència va tenir arreu d'Espanya i a les Terres de l'Ebre entre joves sacerdots i laics, amb el doctor Manyà al capdavant, que veien com les jerarquies franquistes, les eclesiàstiques i les econòmiques eren una sola cosa.

Misser va ajudar a fundar, arreu d'Espanya, el Frente de Liberación

Xavier Garcia
escriptor

Popular, que a Catalunya adoptà el nom de Front Obrer de Catalunya, actiu durant el període més dur de la dictadura. Quan va haver d'exiliar-se a França i Bèlgica, amplià l'acció estimulant els grans moviments de renovació ideològica, política i religiosa: del Concili Vaticà II a la Teologia de l'Alliberament, del suport a la guerra d'Algèria al Maig del 68 i del moviment antiglobalització a les llibertats dels pobles indígenes.

Víctima real del franquisme, seria injust que continués essent víctima de l'amnèsia col·lectiva que alguns s'han proposat que continuï.